

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/39/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010202
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6320010202.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka LL.M., a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Petra Kvietka, v trestnej veci obžalovaného O. Y., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 30. augusta 2022, o odvolaní obžalovaného O. Y. a prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 21.03.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného O. Y. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 14.12.2020 bol obžalovaný O. Y. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase okolo XX.XX h dňa XX.XX.XXXX prišiel na návštevu ku L. W. do chaty s popisným číslom XXX evidovanej na LV č. XXXX v lokalite zvanej R., k. ú. obce Y. K., ktorej majiteľom je P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., L. č. XXX/XX a užívateľom je L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. - M., B. č. XXXX/X s tým, že si chcel s L. W. vypiť alkohol, avšak po tom ako L. W. odmietol s ním piť pivo, tak ho udrel X,X I takmer plnou plastovou fľašou piva po tvári a následne ho dvakrát kopol do hlavy, do oblasti tváre, čím uvedeným konaním spôsobil L. W. viacpočetné zlomeniny tvárového skeletu, obojstranne trieštivú zlomeninu hornej čeľusti a zlomeninu spodiny očnénice vľavo, tržnú ranu dolnej pery a pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, ktoré si vyžiadali dobu liečenia, a závažné obmedzenie v obvyklom spôsobe života podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia M.. P. P. v trvaní 35 dní.

Za to okresný súd obžalovaného O. Y. odsúdil podľa § 155 ods. 1, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. m) , § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa 49 ods. 1 písm. a), 51 ods. 1, 2 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3,5 (tri a pol) roka s dohľadom probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. uložil obžalovanému aby sa v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia podrobil psychoterapii alebo sa zúčastnil na psychologickom poradenstve.

Podľa 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil uhradiť poškodenému L. W. škodu - bolestné vo výške X XXX,XX eur.

Proti tomuto rozsudku podal po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný a okresný prokurátor podal odvolanie dňa 24.3.2022.

Prokurátor v odôvodnení odvolania zo dňa 27.4.2022 uviedol, že odvolanie podáva v neprospech obžalovaného proti výroku o treste. Úvodom odvolania citoval ustanovenia §§ 34 ods. 1, ods. 4 a 39 ods. 2 písm. a) ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Vyslovil názor, že mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody je neprimerane miernym trestom za konanie obžalovaného O. Y., pričom okresný súd nesprávne aplikoval mimoriadne zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák., lebo pre takýto postup neboli splnené podmienky. Poukázal, že obžalovaný sa konania dopustil pod vplyvom alkoholu a to voči osobe v pokročilom veku, v seniorskom veku. Šlo o konanie hrubé a násilné, ktorého sa dopustil motivovaný cieľom spoločného požívania alkoholu, čo bolo zo strany poškodeného odmietnuté. Nesplnenie jeho požiadavky poškodeným malo za následok útok takmer plnou plastovou fľašou do oblasti tváre, následne dva kopy nohou do oblasti tváre poškodeného. Nezanedbateľnou ostáva skutočnosť, že súd u obžalovaného nevzhladol žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Avšak mu prirážuje jedna prirážajúca okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., kedy už bol za trestný čin odsúdený. U obžalovaného, s prihliadnutím na jeho odsúdenie v minulosti, možno konštatovať, že už uložený trest tu neplní svoju funkciu v zmysle zabránenia páchania ďalšej trestnej činnosti obžalovaným. Napriek vykonaniu 9 mesačného trestu odňatia slobody za spáchaný prečin (§ 360 ods. 2 Tr. zák.) sa obžalovaný dopustil ďalšej trestnej činnosti a to zločinu spáchaného násilnou formou. S argumentáciou súdu, že obžalovaný sa síce dopustil predmetného činu pod vplyvom alkoholu, no spáchal ho „len“ v štádiu pokusu, keďže poškodenému nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví, nemožno zo strany obžaloby (pri ukladaní trestu) súhlasiť. Zastáva názor, že i keď bol trestný čin kvalifikovaný súdom ako zločin spáchaný v štádiu pokusu a týmto odôvodnené i mimoriadne zníženie ukladaného trestu, nebol tento postup správny, nakoľko s prihliadnutím na spôsobené následky konaním obžalovaného, je takéto zníženie trestu odňatia slobody nadmieru mierne, ba priam hrozivo nízke. Poškodený predsa utrpel závažné zranenia a to viacpočetné zlomeniny tvárového skeletu, obojstranne trieštivú zlomeninu hornej čelusti a zlomeninu spodiny očné vľavo, tržnú ranu dolnej pery a pomliaždenie nosa. Zastáva názor, že prvostupňový súd obžalovanému uložil neprimerane mierny trest. Takto uloženým trestom nebude naplnená represívna zložka trestu, t. j. účinne znemožniť obžalovanému na minimálne určitý čas uložením primeraného nepodmienečného trestu odňatia slobody naďalej páchať trestnú činnosť. Práve uložením trestu spojeného s jeho nepodmienečným výkonom v primeranej výmere, by bol naplnený aj ďalší účel trestu, tzv. individuálna prevencia. Uloženie nepodmienečného trestu na zvýšenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., by účinnejšie výchovne pôsobil na páchatel'a a existuje jeho pohľadu obava, že trest, aký bol obžalovanému uložený, môže obžalovaného negatívne povzbudiť v možnom páchaní ďalšej trestnej činnosti. Navrhol, aby krajský súd rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/293/2019 zo dňa 21.03.2022 z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovanému O. Y. uloží podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný O. Y. odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu dňa XX.X.XXXX. V podanom odvolaní uviedol, že napáda rozsudok pre jeho nesprávnosť výroku o vine a výroku o treste v zmysle ust. § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko nesúhlasí s uznaním za vinného zo skutku v napádanom rozsudku definovaného ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák., nesúhlasí s uložením trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, nesúhlasí s uložením povinnosti podrobiť sa psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve, a nesúhlasí s uloženou povinnosťou uhradiť poškodenému L. W. škodu - bolestné vo výške XXXX,XX eur. Od začiatku prípravného konania popiera spáchanie skutku a na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, že je nevinný, a že skutok nespáchal. Takúto jeho výpoveď nemožno považovať za účelovú v snahe vyviniť sa, nakoľko v zmysle zásady prezumpcie neviny „nie je povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu“. Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby štát uniesol v trestnom konaní dôkazné bremeno a aby vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočne závažnú hrozbu pre spoločnosť a že práve obžalovaný je skutočne osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností o tom, či sa obžalovaný žalovaného skutku dopustil, je potrebné tieto pochybnosti vykladať v jeho prospech a nie naopak. V trestnom konaní nepochybne vyšlo najavo, že došlo ku zraneniu poškodeného a takýto neoprávnený zásah do jeho práv predstavuje závažnú hrozbu pre spoločnosť. Zranenie poškodeného žiadnym spôsobom nezľahčuje,

avšak v tomto trestnom konaní absentuje reťaz dôkazov, ktoré by ho priamo usvedčovali zo spáchania žalovaného skutku. Okrem výpovede poškodeného (ako jediného dôkazu) sa v tomto konaní žiadnym spôsobom nepreukázalo, že by bol skutočne v čase skutku na mieste činu a dopustil sa konania voči poškodenému s úmyslom spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, a to ani v štádiu pokusu. Keďže vykonané dôkazy svedčiacie v jeho prospech nezobral súd do úvahy a vyhodnotil ich ako účelové, avšak má za to, že taktiež dôkazy vykonané v prípravnom konaní a v konaní pred súdom svedčiacie proti nemu sú nedostatočné a reťaz nepriamych dôkazov uvedených v obžalobe je pochybná a nedostatočná. Má za to, že štát neunesol na základe vykonaných dôkazov dôkazné bremeno s najvyšším stupňom istoty a nepreukázal, že skutok uvedený v obžalobe spáchal práve on. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s výpoveďou svedka P. W. (synovca poškodeného), ktorého súd zobral do úvahy ako svedka, ktorý nepriamo potvrdzuje skutočnosti uvádzané poškodeným a túto výpoveď namieta. Je logické, že nakoľko sú blízka rodina - P. W. ako synovec poškodeného, tento môže v konaní vystupovať zaujato a výlučne v prospech poškodeného, pretože je aj v jeho záujme, aby bol niekto za skutok spáchaný na jeho strýkovi potrestaný a aby bola strýkovi po toľkých rokoch konečne vyplatená náhrada škody. V tejto súvislosti poukazuje aj na rozpory vo výpovedi P. W. na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní, kde vypovedal aj on sám a vysvetlil situáciu ako to skutočne bolo v čase keď sa stretol s P. W.. Z názor, že výpoveď P. W. možno v tomto konaní považovať za účelovú, vzhľadom na blízky a rodinný vzťah poškodeného so svedkom, ako aj účel, ktorý svojou výpoveďou svedok v tomto konaní sledoval. Má za to, že v tomto trestnom konaní nebolo preukázané, že skutok uvedený v obžalobe spáchal. Zranenia poškodeného mohli vzniknúť konaním tretej osoby alebo pádmi samotného poškodeného, nakoľko tento požíval alkoholické nápoje dlhodobo, vo väčšej miere a už v minulosti mal závažné zranenie, ktoré si spôsobil v stave opitosti, ako aj iné zranenia spôsobené pádmi na zem, tak ako uviedol svedok B. M. na hlavnom pojednávaní. E. má za to, že v tomto trestnom konaní a najmä v prípravnom konaní došlo zo strany OČTK k podstatným chybám konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Opomenutie vykonania obhliadky miesta činu bezprostredne po jeho spáchaní považuje za najzávažnejší nedostatok. Okrem výpovede poškodeného ho zo spáchania skutku neusvedčuje žiadny iný priamy dôkaz. Nevykonaním obhliadky miesta činu bezprostredne po čine zmarili OČTK objektívne zistenie skutkového stavu a zistenie skutočného páchatelom skutku uvedeného v obžalobe.

V ďalšej časti odvolania obžalovaný uviedol, že ani znalec M. P. P., znalec z odvetvia chirurgia - traumatológia, pri jeho výsluchu na hlavných pojednávaniach neuviedol na 100% a bez dôvodných pochybností mechanizmus vzniku zranení poškodeného. V zmysle znaleckého posudku a predchádzajúcich výpovedí znalca zranenia poškodeného vznikli s veľkou pravdepodobnosťou cudzím zavinením, rana na pere - pravdepodobne úderom pivovej fľaše a zlomeniny tváre v dôsledku silných úderov do oboch strán tváre, znalec nevyklučuje kopnutie. Podľa jeho názoru je otáznе, či plastovou, pivovou fľašou o objeme 1,5 litra po jej otvorení, vyliatí určitej časti do pohárov a opätovnom zatvorení (fľaša zostáva mäkká, nenasýtená), je možné spôsobiť zranenia na pere v takom rozsahu. Tieto zranenia mohli vzniknúť s väčšou pravdepodobnosťou iným spôsobom a znalec to aj pripúšťa. Ďalej je otáznе a nebolo vôbec zodpovedané na otázku, ako a či vôbec mohol obžalovaný kopnúť nohou poškodeného do oblasti tváre, nakoľko tento sedel na posteli. Taktiež je sporné, ako ho mohol kopnúť najskôr na jednu stranu, a potom na druhú stranu. Poškodený v prípravnom konaní uvádzal, že ho kopol len na jednu stranu, znalec uvádza, že na obidve strany. Obhliadka miesta činu bola nevyhnutná aj v tomto ohľade, nakoľko je potrebné posúdiť, či v danej miestnosti (na chatke z pôdorysom 26 m², je taká miestnosť, že by mohol po tom ako vstal zo stoličky kopnúť poškodeného sediaceho na posteli do výšky hlavy, ak sa pripúšťa, že tam mohli byť aj iné kusy nábytku, stôl, skriňa, ďalšie stoličky, atď.). Taktiež má zato, že v trestnom konaní je nevyhnutné zodpovedať aj otázku, či bolo možné takéto poranenia poškodeného spraviť bežnou obuvou (tenisky, topánky) alebo bolo nevyhnutné použiť obuv so spevneným, špicom, resp. pevnú zimnú obuv (kanady, vibramy). V prípravnom konaní OČTK nezaistili jeho obuv, tým pádom absentuje takýto relevantný dôkaz, na ktorom sa mohli nachádzať aj biologické stopy. Absenciou takéhoto dôkazu opätovne dochádza k pochybnostiam, či vôbec bol mohol byť na mieste činu.

Ďalej obžalovaný namieta obhliadku miesta bydliska svedka P. M., O. XXXX, u ktorého bol dňa XX. XX. XXXX na návšteve a následne na mieste kde ho vysadil z auta svedok E. W.. Obhliadkou bolo preukázané, že miesto kde ho svedok E. W. vysadil, je asi tak XXX metrov od hlavnej brány domu - O. XXXX. Iné skutočnosti sa obhliadkou nezistili. Podľa jeho názoru sa práve predmetnou obhliadkou malo zistiť, či sa mohol dostať z O. XXXX na chatu poškodeného O. XXXX (uvedené v rozsudku ako chata s

popisným číslom XXX), a to akou trasou a v akom časovom rozmedzí. Pre trestné konanie bolo veľmi významné zistiť, či vzhľadom na skončenie návštevy u svedka P. M. (v čase podľa rôznych výpovedí svedkov od XX:XX až XX:XX uvádza svedok M., resp. v čase do XX:XX uvádza svedok E. W.) mohol prejsť pešo na chatu poškodeného. Prostredníctvom svojho obhajcu navrhol vykonať ďalšiu obhliadku miesta činu a najmä obhliadku vnútorného vybavenia a rozpoloženia chaty poškodeného popisné číslo XXXX, avšak v čase hlavného pojednávania bolo zistené, že takúto obhliadku nemožno zrealizovať s poukazom na skutočnosť, že predmetná chatka bola už v minulosti kompletne prerobená a obhliadka nového objektu by nemala pre toto trestné konanie zmysel. Zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností osobnou obhliadkou na mieste činu bolo zmarené.

Obžalovaný záverom vyslovil názor, že celé trestné konanie trpí nedostatkom dôkazov na základe, ktorých by bolo možné jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázať spáchanie skutku uvedeného v obžalobe výlučne jeho osobou. Existujú dôvodné pochybnosti o spáchaní skutku, sú prípustné rôzne, alternatívy, akým spôsobom a akou osobou mohol byť skutok spáchaný. Na základe zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní nie je možné zistiť objektívnu pravdu o spáchaní skutku. Taktiež je viac ako pravdepodobná, že zranenie poškodeného mohlo vzniknúť aj jeho pádom, nakoľko v minulosti sa viac krát stalo, že v stave opitosti si spôsobil mnohé poranenia. Má za to, že v takýchto prípadoch, kde je nedostatok dôkazov, kde je prípustných viacero alternatív ako sa mohol skutok stať, kde zistenie skutkového stavu a objektívnej pravdy nie je bez dôvodných pochybností a kde samotný záver o tom, ako sa mal dopustiť samotného skutku sa zakladá len na domnienke, je nevyhnutné použiť zásadu trestného práva „in dubio pro reo“, ktorá sa vzhľadom na všetky okolnosti tohto prípadu musí vykladať v prospech obžalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov v podobných prípadoch, na Zbierku NS 3-4/1934, R 5611994., sp. zn. 8 Tz 37/92, sp. zn. 6 To 11/2018, sp. zn. 6 To 5/2015, sp. zn. 3 Tdo 31/2013.

Je toho názoru, že vrátením veci Okresnému súdu Brezno a opätovným vykonaním dokazovania na hlavnom pojednávaní sa neodstránili vážne nedostatky, ktoré vznikli v tomto trestnom konaní, ide najmä o závažné nedostatky prípravného konania a opomenutia obhliadky miesta činu. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Brezno vo výroku o vine a výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku a v zmysle ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom, ktorým ho oslobodí spod obžaloby v celom rozsahu, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch uvedených v podanom odvolaní a navrhol odvolaniu vyhovieť a odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný O. Y. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že poškodenému W. nikdy neublížil a je nevinný.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por. a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaného nie sú dôvodné.

Krajský súd ako odvolací súd pripomína, že vo veci už rozhodoval potom, čo rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 3T/76/2020 zo dňa 14.12.2020 bol obžalovaný O. Y. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v čase okolo XX.XX h dňa XX.XX.XXXX prišiel na návštevu ku L. W. do chaty s popisným číslom XXX evidovanej na LV č. XXXX v lokalite zvanej R., k. ú. obce Y. K., ktorej majiteľom je P. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K., L. č. XXX/XX a užívateľom je L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom K. - M., B. č. XXXX/ X s tým, že si chcel s L. W. vypiť alkohol, avšak po tom ako L. W. odmietol s ním piť pivo, tak ho udrel X,X 1 takmer plnou plastovou fľašou piva po tvári a následne ho dvakrát kopol do hlavy, do oblasti tváre, pričom po opakovaných výzvach L. W., aby z chaty okamžite odišiel, tento v chate neoprávnene zotrval ešte približne 1 hodinu, čím uvedeným konaním spôsobil L. W. ťažké zranenie, nakoľko útok smeroval na hlavu, a to viacpočetné zlomeniny tvárového skeletu, obojstranne trieštivú zlomeninu hornej čeľusti a zlomeninu spodiny očnénice vľavo, tržnú ranu dolnej pery a pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa, ktoré si vyžiadali dobu liečenia, dobu PN a obmedzenia v obvyklom spôsobe života podľa znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia M.. P. P. v trvaní 11 týždňov.

Za to okresný súd obžalovaného O. Y. odsúdil podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, 2, § 38 ods. 2, 4, § 37 písm. h), m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere X (šesť) rokov nepodmienečne. O. 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil uhradiť poškodenému L. W. škodu - bolestné vo výške 3 140,30 eur.

Na základe podaného odvolania obžalovaného O. Y., krajský súd cit. rozsudok podľa § 32X ods. X písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Po doplnenom dokazovaní na hlavnom pojednávaní okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 14.12.2020.

Obžalovaný podal rozsiahle odvolanie, v tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou vysporiadať sa so všetkými námietkami procesných strán, ale len s tými, ktoré majú význam pre rozhodnutie. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu (I. ÚS 241/2007, I. ÚS 736/2016), všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

Napriek odvolacím námietkam obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok tak, ako bol písomne vyhotovený, spĺňa kritéria obsiahnuté v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. Z jeho dôvodov je totiž zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa riadil pri vyhodnotení vykonaných dôkazov. Závery súdu prvého stupňa, ktoré v smere skutkových zistení z týchto dôkazov vyvodil, považuje odvolací súd za logické a zodpovedajúce vykonaným dôkazom. Na rozdiel od obhajoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval v prerokúvanej veci tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na svoje rozhodnutie. Taktiež zistil, že všetky dôkazy v prerokúvanej veci o ktoré súd oprel svoje rozhodnutie o vine boli získané zákonným spôsobom a súd prvého stupňa ich hodnotil jednotlivo aj v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., ak súd prvého stupňa postupoval podľa cit. ustanovenia, tak odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V pojednávaní veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ taktiež namieta hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplývať z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom právnych predpisov.

V reakcii na odvolacie námietky obžalovaného k skutkovým okolnostiam odvolací súd zdôrazňuje, že si v celom rozsahu argumentáciu súdom prvého stupňa uvedenú v napadnutom rozsudku ohľadom zavinenia obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku v plnom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ju na tomto mieste znovu opakovať, napriek tomu odvolací súd k veci dodáva.

Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacich podstatu súdeného trestného činu odvolací súd konštatuje, že obžalovaný popiera spáchanie žalovaného skutku a uvádza, že poškodeného fyzicky nenapadol. Obžalovaného však zo žalovaného trestného činu v časti ublíženia na zdraví usvedčuje poškodený L. W.. O. vo svojich výpovediach ako aj v trestnom oznámení, okrem iného uviedol, že obžalovaný zobral plastovú fľašu piva a udrel ho po ľavom líci takmer plnou fľašou. Nato ho dvakrát kopol do hlavy až sa mu pustila krv z nosa. Silno mu potom tiekla krv z nosa, zašpinila sa mu košeľa a dva uteráky. Obžalovaný krv zo zeme poutieral s handrou a rukavicou a potom to všetko hodil do pece. Keď bol uňho obžalovaný, on sedel na posteli, obžalovaný sedel na stoličke, tak mu podával to pivo. Keď ho obžalovaný kopol, sedel na posteli. Odvolací súd nezistil žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali vierohodnosť jeho tvrdení, pričom vychádzal z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa a jeho výpoveď je objektivizovaná ďalšími dôkazmi.

V danom prípade priamy svedok pri incidente nebol. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že na preukázanie viny obžalovaného, súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávanom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti výpovedí obžalovaného a poškodeného odvolací súd vychádzal aj z výpovedí ďalších svedkov. V tejto súvislosti konštatuje, že výpoveď poškodeného je nepriamo potvrdzovaná výpoveďou svedka P. W., (synovec poškodeného), ktorý uvádzal, že v týždni, keď sa mala stať predmetná udalosť, zranenia strýka, videl poškodeného asi trikrát. Mohlo to byť v utorok a v stredu, určite ho videl v sobotu dňa XX.XX.XXXX asi okolo XX.XX h. C. od poškodeného odchádzal, poškodený nemal žiadne viditeľné zranenie v oblasti tváre. V nedeľu chcel ísť za poškodeným, až po ceste mu volala sestra, svedkyňa O., že poškodený bol zbitý, aby nebol prekvapený. V nedeľu k nemu prišiel asi o XX.XX h, poškodený mal viditeľné poranenia tváre. O. mu, že ho zbil obžalovaný, že k nemu prišiel predchádzajúci deň večer domov. E. výpoveďou svedkyne T. O. (neter poškodeného), je potvrdzovaná výpoveď poškodeného, ktorá uviedla, že o zraneniach, ktoré utrpel poškodený, sa dozvedela od ďalšieho uja Z. W. v nedeľu večer dňa XX.XX.XXXX, keď sa jej pýtal, ako sa má poškodený, že ho mal dobiť obžalovaný. A. zavolala svojmu bratovi P. W., načo jej povedal, že deň predtým bol u poškodeného a že bol v poriadku. G. jej brat išiel po poškodeného do chaty a zviezol ho dolu. Z. ako má poškodený napuchnutú celú hlavu, preto išli do nemocnice. Už v ten večer jej ošetrujúca lekárka povedala, že podľa nej sa to stalo cudzím zavinením a nie v dôsledku pádu, aby podali trestné oznámenie. U., že títo svedkovia sú príbuznými poškodeného, nie je dôvodom na ich spochybnenie, bez ďalších konkrétnych skutočností.

Osobnosť poškodeného bola skúmaná znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých M.. B. M., ktorá vykonala psychologické vyšetrenie poškodeného L. W.. J. vo vzťahu k vyšetrovanej udalosti uviedla, že jeho výpoveď môže byť zjednodušená, nepresná, s menším resp. obmedzeným množstvom uvedených detailov. Podstata jeho výpovede zostáva zachovaná a neznižuje to výraznejším spôsobom vierohodnosť jeho výpovede vzhľadom k vyšetrovanej udalosti. Znalkyňa u poškodeného nezistila výraznejšie sklony k fantazijnému spracovaniu skutočností, patologickému klamstvu, konfabuláciám, sugestibilitate, domýšľavosti. Nezistila u neho ani sklony k alibistickému spracovaniu situácie, či účelovému spracovaniu jednotlivých údajov.

Výpoveď poškodeného je nepriamo potvrdzovaná aj znaleckým posudkom znalca M.. P. P., z odvetvia chirurgia - traumatológia, keď k zraneniu poškodeného uviedol, že tieto mohli vzniknúť v dôsledku inzultácie opakovaným úderom silnej intenzity do tváre. Vzhľadom na trieštivý charakter zlomenina na oboch stranách tváre je vysoko pravdepodobné, že tieto vznikli kopnutím do oboch strán tváre. Úderom plastovou fľašou do ľavej časti tváre by takéto trieštivé zlomeniny nemali vzniknúť, ak však

bol úder extrémne silný, pripustiť to možno. Pravdepodobnejší sa však javí kop do oboch strán tváre, úderom plastovou fľašou mohla vzniknúť tržná rana dolnej pery zo strany ústnej dutiny a eventuálne pomliaždenie nosa s krvácaním z nosa. Znalec vyslovil názor, že ak by poškodený spadol v exteriéry na tvrdý povrch alebo aj v interiéry mal by poškodenú kožu, čo nemal. Ak by padol na mäkkú podložku, tak by k takýmto vážnym zraneniam nedošlo. Znalec sa po doplnení dokazovania vyjadril, že zlomeniny tvárového skeletu na pravej a ľavej strane tváre poškodeného vznikli mechanickým inzultom. Minimálne dvomi údermi alebo dvomi nárazmi. V prípade, ak by sa akceptoval mechanizmus, že poškodený sedí na nízkej váfande v miernom predklone a páchatel' by k nemu pristúpil na dosah kopnutia, pričom kop by smeroval zdola hore, podobne ako keď brankár vykopáva loptu, obžalovaný by trafil poškodeného do oblasti líca. V takom prípade mohli byť zranenia spôsobené týmto mechanizmom. Čo sa týka úderu plastovou fľašou, v ktorej bol neznáme množstvo piva, znalec zotrval na svojich predchádzajúcich záveroch. I keď sa s tým ešte vo svojej medicínskej praxi nestretol, ale v prípade, ak by fľaša bola takmer plná, teda žeby bola dostatočne ťažká a úder by bol dostatočne silný, teda celou silou páchatel'a, s prihliadnutím na vzájomné proporcie tak obžalovaného aj poškodeného, by teoreticky mohli vzniknúť zlomeniny tvárového skeletu po takomto úvere. V bežnej praxi však je oveľa častejší mechanizmus vzniku týchto zranení v dôsledku kopu do tváre. Zo znaleckého posudku je teda zistiteľné, že mechanizmus zranenia poškodeného zodpovedá jeho samotnej výpovedi. Na základe uvedeného, ani odvolací súd nemá dôvod na vyslovenie záveru o tom, že výpoveď poškodeného je v tejto časti nedôveryhodná a účelová. Napriek námietkam obhajoby odvolací súd nemal pochybnosti o záveroch znaleckého posudku a taktiež nevhliadol žiadne také skutočnosti s ktorých by bolo zistiteľné, že by trpel vadami, na základe ktorých by súd k nemu nemohol prihliadať. Odvolací súd zdôrazňuje, že názory znalcov sú len ďalším podkladom pre záver súdu a sú dôkazom ako každý iný dôkaz.

Pokiaľ ide o časové údaje možnosti spáchania skutku zo strany obžalovaného odvolací súd uvádza, že okresný súd tejto otázke venoval náležitú pozornosť a so závermi okresného súdu na str. 6 rozsudku sa odvolací súd v tomto smere stotožnil.

Na základe uvedeného odvolací súd, s ohľadom na skutkové zistenia obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa, ako sú popísané, vrátane príslušného odôvodnenia napadaného rozsudku a k nemu nadväzujúceho obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že obecné kritéria vymedzujúce zavinenie obžalovaného boli naplnené, pričom súd prvého stupňa sa s nimi vyrovnal a odvolací súd ich akceptuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného tieto považuje odvolací súd za neopodstatnené a účelové, ktoré nemajú vplyv na posúdenie veci po skutkovej a ani právnej stránke veci.

Odvolací súd uzatvára, že z vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa bolo bez pochybností preukázané že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný O. Y.. U. sa v danom prípade dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § X55 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák.

Krajský súd v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ale aj jeho postup, ktorý verdiktu predchádzal, za zákonný, nevykazujúc znaky svojvôle.

Krajský súd ďalej zistil, že okresný súd pri ukladaní druhu a výmeru trestu obžalovanému postupoval v súlade s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona a § 38 Trestného zákona. Pri ukladaní druhu a výmery trestu súd dôsledne prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s ukladaním trestu krajský súd poukazuje na ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona, ktoré ustanovuje účel a zásady ukladania trestov. Okrem represívnej a výchovnej funkcie trestu, kladie dôraz na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom páchatel'a. Za základnú funkciu trestu je možné považovať represívnu (zabránenie v novej trestnej činnosti), netreba však zabúdať ani na výchovnú funkciu trestu, či už vo vzťahu k páchatel'ovi trestného činu v podobe individuálnej prevencie, alebo vo vzťahu k ostatným občanom, potenciálnym páchatel'om na generálnu prevenciu. Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, trest možno ustanoviť len v intenciách zákona a v takej miere ako ustanovuje zákon, v súlade so zásadou zákonnosti. Preto súd pri ukladaní konkrétneho druhu trestu a jeho výmery musí dôsledne zvážiť, akým

spôsobom bude naplnený účel trestu, a to aj s ohľadom na proporionalitu zásahu do práv páchatel'a. Nemenej dôležitá je zásada individualizácie trestu, obsiahnutá v rámci § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, ktorá ustanovuje povinnosť súdu pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadnuť na konkrétne okolnosti trestného činu, vrátane priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchatel'a a možnosti jeho sociálnej reintegrácie. Rovnako tak súd musí diferencovať pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere v prípadoch, ak trestný čin nebol dokonaný.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému O. Y., na jednej strane správne nevzhladol ani jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a na druhej strane správne vzhladol jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m), Tr. zák., keďže obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V prípade obžalovaného O. Y. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 155 ods. 1 Tr. zák., kde zákon ustanovuje trestnú sadzbu s dolnou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov a s hornou hranicou trestnej sadzby vo výmere 10 rokov. Na základe modifikovanej trestnej sadzby potom obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na 6 rokov až 10 rokov. Aj odvolací súd dospel k záveru, že trest ukladaný v modifikovanej trestnej sadzbe by bol neprimerane prísny a plnil by len represívnu funkciu a nie aj výchovnú funkciu, preto v prejednávanej veci sú splnené podmienky na aplikáciu inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 Tr. zák., za použitia obmedzujúceho ustanovenia § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák., podľa ktorého súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky. Odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou prokurátora, že neboli splnené podmienky na mimoriadneho zníženia trestu u obžalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu skutočností, ktorými okresný súd odôvodnil, prečo u obžalovaného využil možnosť zníženia výmery trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 ods. Tr. zák., zakladajú opodstatnenosť takéhoto postupu. Okresný súd správne u obžalovaného znížil výmeru trestu odňatia slobody na tri roky. Odvolací súd sa v ďalšom nestotožnil ani s argumentáciou prokurátora, že účelu trestu bude dosiahnuté iba u obžalovaného uložením nepodmienečného trestu. Podmienky odkladu výkonu trestu odňatia slobody sú upravené v ustanovení § 49 Tr. zák. a § 51 ods. 1 Tr. zák.. Aj odvolací súd dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu osoby obžalovaného priamy výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, preto okresný súd správne podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní tri a pol roka. Okresný súd na posilnenie účelu trestu, podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák., obžalovanému uložil povinnosť, takého charakteru, ktorá podľa odvolacieho súdu povedie k dosiahnutiu účelu trestu tak, ako to je vyjadrené v ustanovení § 34 Trestného zákona a preto nie je daný dôvod na ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ako sa domáhal prokurátor. Krajský súd záverom pripomína, že pokiaľ obžalovaný nesplní povinnosť, ktoré mu boli uložené, alebo probačný a mediačný úradník oznámi, že dohľad neplní svoj účel, môže súd obžalovanému nariadiť výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majúci význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel aj odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie, takto uložený trest, nemožno považovať za neprimerane mierny. Uložený trest zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 a § 38 Trestného zákona a takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest nie je možné považovať za mierny.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o náhrade spôsobenej škody.

Na základe uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že prvostupňový súd rozhodol správnym a zákonným spôsobom a preto odvolanie obžalovaného v zmysle ustanovenia § 319 ods. 1 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.